

יט וּשְׁמַתִּי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה:
וּשְׁמַתִּי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה:
וְאֲשׁוּי פּוֹרֶקֶן לְעַמִּי וְעַל עַמֶּךָ אֵיחִי מִחָא לְמַחֵר יִהְיֶה אֶתָּא הַדִּין:

כ וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיִּבְאֵל עָרַב כָּבֵד בֵּיתָה פְּרַעָה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת
הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעָרִב:

וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיִּבְאֵל עָרַב כָּבֵד בֵּיתָה פְּרַעָה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעָרִב:
וְעַבְדֵי יִי כֵן וְאֶתָּא עָרוּבָא תְקִיף לְבֵית פְּרַעָה וּלְבֵית עַבְדוּהִי וּבְכָל אֶרְעָא דְמִצְרַיִם אֶתְחַבְּלַת אֶרְעָא מִן קַדָּם
עָרוּבָא:

כא וַיִּקְרָא פְּרַעָה אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זַבְחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ:
וַיִּקְרָא פְּרַעָה אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זַבְחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ:
וַיִּקְרָא פְּרַעָה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַאֲמַר אֲזִילוּ דְבַחוּ קַדָּם אֱלֹהֵיכוֹן בְּאֶרְעָא:

כב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח
אֶת-תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלָנוּ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת-תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם
לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלָנוּ:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לֹא תִקֵּן לְמַעַבְדֵי כֵן אֲרִי בְעֵירָא דְמִצְרַיִם דְחַלִּין לִיה מְנַה אֲנַחְנָא נְסִבִין לְדַבְּחָא קַדָּם יִי
אֱלֹהֵנָא הָא נְדַבַּח יֵת בְּעֵירָא דְמִצְרַיִם דְחַלִּין לִיה וְאֲנֹנִן יְהוֹן חֲזָן הֵלָא יִימְרוּן לְמַרְגְּמָנָא:

כג דְרַךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים גַּלְדָּךְ בְּמַדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ:
דְרַךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים גַּלְדָּךְ בְּמַדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ:
מִהֵלֶךְ תִּלְתָּא יוֹמִין גִּיזִיל בְּמַדְבָּרָא וּנְדַבַּח קַדָּם יִי אֱלֹהֵנָא כַּמָּא דִּימַר לְנָא:

רש"י

(יט) וּשְׁמַתִּי פֶדֶת, שִׁבְדִּיל בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ:

(כ) תִּשְׁחַת הָאֶרֶץ, נִשְׁחַתָּה הָאֶרֶץ, 'אֶתְחַבְּלַת אֶרְעָא':

(כא) זַבְחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ, בְּמִקוּמְכֶם וְלֹא תִלְכוּ בְּמַדְבָּר:

(כב) תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם, 'יראת מצרים', כמו "וּלְמַלְכֶם תּוֹעֵבַת בְּנֵי עַמּוֹן" (מ"ב כג יג), וְאֶצֶּל יִשְׂרָאֵל קוּרָא אוֹתָהּ תּוֹעֵבָה. וְעוֹד
יֵשׁ לוֹמַר בְּלִשׁוֹן אַחֵר: "תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם", דְּבַר שְׁנָאוֹי הוּא לְמִצְרַיִם זְבִיחָה שְׁאֲנוּ זֹבְחִים, שְׁהָרִי יִרְאָתָם אָנוּ זֹבְחִים. וְלֹא
יִסְקְלָנוּ, בְּתַמִּיחָה:

כד וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּמְדַּבֵּר נָק הַרְחַק
לֹא־תִרְחִיקוּ לְלַבַּת הַעֲתִירוּ בְּעַדִּי:

וַיֹּאמֶר פְּרַעַה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּמְדַּבֵּר נָק הַרְחַק לֹא־תִרְחִיקוּ לְלַבַּת הַעֲתִירוּ
בְּעַדִּי:

וַאֲמַר פְּרַעַה אֲנִי אֲשַׁלַּח יִתְכוּן וְתִדְבַּחֲוֹן קָדָם יי אֱלֹהֵינוּ כַּמְדַּבֵּר לְחֹד אֲרַחֵק לֹא תִרְחֲקוּן לְמִיזֵל צִלוֹ
אֶף עָלַי:

כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמּוֹ וְהִעֲתַרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֵרֹב מִפְּרַעַה מֵעַבְדֵּי
וּמֵעַמּוֹ מִחַר נָק אֶל־יוֹסֵף פְּרַעַה הִתֵּל לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעָם לְזִבְחָ לַיהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמּוֹ וְהִעֲתַרְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעֵרֹב מִפְּרַעַה מֵעַבְדֵּי וּמֵעַמּוֹ מִחַר נָק
אֶל־יוֹסֵף פְּרַעַה הִתֵּל לְבַלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעָם לְזִבְחָ לַיהוָה:

וַאֲמַר מֹשֶׁה הֵא אֲנִי נִפְק מֵעַמּוֹ וְאַצְלִי קָדָם יי וְיַעֲדִי עֲרוּבָא מִפְּרַעַה מֵעַבְדֵּיהִי וּמֵעַמִּיהִי מִחַר לְחֹד לֹא
יוֹסֵף פְּרַעַה לְשַׁקְרָא בְּדִיל דְּלֹא לְשַׁלַּח יֵת עֲמָא לְדַבְּחָא קָדָם יי:

כו וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעַה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה:

וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעַה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה:

וַיִּנְפַק מֹשֶׁה מִן קָדָם פְּרַעַה וְצִלִּי קָדָם יי:

כז וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעֵרֹב מִפְּרַעַה מֵעַבְדֵּי וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׂאָר אֶחָד:

וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעֵרֹב מִפְּרַעַה מֵעַבְדֵּי וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׂאָר אֶחָד:

וַעֲבַד יי כַּפְתָּגְמָא דְּמֹשֶׁה וְאַעֲדִי עֲרוּבָא מִפְּרַעַה מֵעַבְדֵּיהִי וּמֵעַמִּיהִי לֹא אִשְׁתָּאָר חָד:

כח וַיִּכְבַּד פְּרַעַה אֶת־לְבוֹ נָם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעָם:

וַיִּכְבַּד פְּרַעַה אֶת־לְבוֹ נָם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעָם:

וַיִּקַּר פְּרַעַה יֵת לְבִיָּה אֶף בְּזַמְנָא הַדָּא וְלֹא שַׁלַּח יֵת עֲמָא: פ

רש"י

(כה) הִתֵּל, כְּמוֹ לְהִתְלֵי:

(כו) וַיַּעֲתַר אֶל ה', נִתְאַמַּץ בְּתַפְלָה, וְכֵן אִם בָּא לוֹמַר וַיַּעֲתִיר, הִיָּה יָכוֹל לוֹמַר, וּמִשְׁמַע וַיִּרְבֶּה בְּתַפְלָה. עֲכָשׁוּ כִּשְׁהוּא אוֹמַר
בְּלִשׁוֹן וַיִּפְעַל מִשְׁמַע וַיִּרְבֶּה לְהִתְפַּלֵּל:

(כז) וַיִּסַּר הָעֵרֹב, וְלֹא מִתּוֹ כְּמוֹ שְׁמִתּוֹ הַצְּפָרְדֵּים, שְׂאֵם מִתּוֹ, הִיָּה לָהֶם הִנָּאָה בְּעוֹרוֹת:

(כח) נָם בַּפֶּעַם הַזֹּאת, אֶף עַל פִּי שְׂאֵמֶר: "אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם", לֹא קִיָּם הַבְּטָחָתוֹ:

ט א ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ודברת אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים שלח את-עמי ויעבדני:

ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ודברת אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים שלח את-עמי ויעבדני: ואמר יי למשה עול לות פרעה ותמלל עמיה כדנן אמר יי אלהא דיהודאי שלח ית עמי ויפלחון קדמי:

ב כּי אִם-מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מִחֲנוּק בָּם:

כּי אִם-מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מִחֲנוּק בָּם:

אַרְי אִם סָרִיב אַתָּ לְשַׁלְּחָא וְעַד כְּעַן אַתָּ מִתְקַף בְּהוֹן:

ג הִנֵּה יַד־יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמָלִים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דָּבָר כָּבֵד מְאֹד:

הִנֵּה יַד־יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמָלִים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דָּבָר כָּבֵד מְאֹד:

דָּא מָחָא מִן קָדָם יי הוֹיָא בְּכַעֲרֶךָ דְּבַחְקָלָא בְּסוּסוֹתָא בַּחֲמֹרִי בַּגְּמָלִי בְּתוֹרִי וּבְעֵנָא מוֹתָא תְּקִיף לְחָדָא:

ד וַהֲפֹלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר:

וַהֲפֹלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר:

וְאַפְרִשׁ יי בֵּין בְּעִירָא דְיִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּעִירָא דְמִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְדַעִם:

ה וַיִּשָּׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה תְּדַבֵּר הוּא בְּאַרְצֵךָ:

וַיִּשָּׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה תְּדַבֵּר הוּא בְּאַרְצֵךָ:

וְשׁוּי יי זְמַנָּא לְמִימְרָ מָחָר יַעֲבֹד יי פְּתַגְמָא הַדִּין בְּאַרְעָא:

ו וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־תְּדַבֵּר הוּא מִמַּחֲרַת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד:

וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־תְּדַבֵּר הוּא מִמַּחֲרַת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד:

וְעַבֵּד יי יְת פְּתַגְמָא הַדִּין בְּיוֹמָא דְּבִתְרוּהִי וּמִית כָּל בְּעִירָא דְמִצְרַיִם וּמִבְּעִירָא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָא מִית חָד:

===== רש"י =====

(ב) מִחֲנוּק בָּם, 'אוֹחֹז בָּם', כְּמוֹ "וְהַחֲזִיקָה בְּמִבְשָׁיו" (דברים כה יא):

(ג) הִנֵּה יַד ה' הוֹיָה, לְשׁוֹן (הוּא) '[יְהִיָּה' תְּהִיָּה]'. כִּי בֵּן יֵאמֹר בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה עַל שְׁעָבֵר — 'הִיָּתָה', וְעַל הַעֲתִיד — 'תְּהִיָּה',

וְעַל הָעוֹמֵד — 'הוֹיָה', כְּמוֹ: 'עוֹשָׂה' ר'וֹצֵה' ר'וֹעֵה':

(ד) וַהֲפֹלָה, וְהַבְדִּיל:

ז וישלח פרעה והנה לאמת ממקנה ישראל עד-אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את-העם:

וישלח פרעה והנה לאמת ממקנה ישראל עד-אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את-העם:

ושלח פרעה והא לא מית מבעירא דישראל עד חד ואתניקר לבא דפרעה ולא שלח ית עמא: פ

ח ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן קחו לכם מלא חפניכם פית כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה:

ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן קחו לכם מלא חפניכם פית כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: ואמר יי למשה ולא-הרון סיבו לכוז מלי חפניכוון פיהא דאתונא ויזרקניה משה לצית שמיא לעיני פרעה:

ט והיה לאבק על כל-ארץ מצרים והיה על-האדם ועל-הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל-ארץ מצרים:

והיה לאבק על כל-ארץ מצרים והיה על-האדם ועל-הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל-ארץ מצרים: ויהי לאבקא על כל ארעא דמצרים ויהי על אנשא ועל בעירא לשיחנא סגי אבעבעין בכל ארעא דמצרים:

י ויקחו את-פית הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה:

ויקחו את-פית הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה:

ונסיבו ית פיהא דאתונא וקמו קדם פרעה וזרק יתיה משה לצית שמיא והוה שיחנא אבעבעין סגי באנשא ובבעירא:

רש"י

(ח) מלא חפניכם, ווש ג'לונייש בלע"ז. פית כבשן, דבר הנפח מן הגחלים עמומים הנשרפים בכבשן, ובלע"ז אולב"ש, "פית", לשון הפתה, שהרוח מפיתן ומפריחן. וזרקו משה, כל דבר הנזרק בכת, אינו נזרק אלא בידי אמת, הרי נסים הרבה: אחד, שהחזיק קמצו של משה מלא חפנים, שלו ושל אהרן, ואחד, שהלך האבק על כל ארץ מצרים:

(ט) לשחין פרח אבעבעת, פתרגומו: — 'לשיחנא סגי אבעבעין', שעל ידו צומחין בהן בועות. שחין, לשון חמימות, והרבה יש בלשון משנה 'שנה שחונה' (יזמא נג):

(י) באדם ובבהמה, ואם תאמר: מאין היו להם הבהמות, והלא כבר נאמר: "וימת כל מקנה מצרים" (פסוק ו), אלא לא נגזרה גזרה, אלא על אותן שבשדות בלבד, שנאמר: "במקנה אשר בשדה" (פסוק א), ו"היירא את דבר ה' הנסי את מקנהו אל הבתים" (פסוק ט). וכן שנויה במכילתא אצל: "ויקח שש-מאות רכב בחור" (שמות יד ז):

יֹא וְלֹא־יִכְלֹוּ הַחַרְטָמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְּׁחִין כִּי־תִיָּה הַשְּׁחִין בְּחַרְטָמָם
וּבְכָל־מִצְרָיִם:

וְלֹא־יִכְלֹוּ הַחַרְטָמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשְּׁחִין כִּי־תִיָּה הַשְּׁחִין בְּחַרְטָמָם וּבְכָל־מִצְרָיִם:
וְלֹא יִכִּילוּ חֲרָשֵׁיא לְמִיקָם קָדָם מֹשֶׁה מִן קָדָם שִׁיחְנָא אַרִי הִוָּה שִׁיחְנָא בְּחֲרָשֵׁיא וּבְכָל מִצְרָאִי:

יב וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה:
וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה:
וַתְּקִיף יי ית לבא דפרעה ולא קביל מנהון כמא דמליל יי עם משה: ם

יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשָׁבָם בְּבָקָר וְהַתִּינֹצֵב לִפְנֵי פְרָעָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשָׁבָם בְּבָקָר וְהַתִּינֹצֵב לִפְנֵי פְרָעָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים
שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

וַאֲמַר יי למשה אקדם בצפרא ואתעמד קדם פרעה ותימר ליה כדנן אמר יי אלהא דיהודאי שלח ית
עמי ויפלוחון קדמי:

יד כִּי א בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שְׁלַח אֶת־כָּל־מַגִּפְתֵי אֶל־לִבְךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֹךָ בַּעֲבוּר תִּדְעֵ כִּי
אֵין כְּמוֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ:

כִּי א בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שְׁלַח אֶת־כָּל־מַגִּפְתֵי אֶל־לִבְךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֹךָ בַּעֲבוּר תִּדְעֵ כִּי אֵין כְּמוֹנִי
בְּכָל־הָאָרֶץ:

אַרִי בזמנא הדא אנא שלח ית כל מחתי ללבך ובעבדיך ובעמך בדיל דתדע ארי לית דכותי שליט בכל
ארעא:

טו כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדֵי וְאָף אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדָּבָר וַתִּכְחַד מִן־הָאָרֶץ:

כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדֵי וְאָף אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדָּבָר וַתִּכְחַד מִן־הָאָרֶץ:

אַרִי כען קריב קדמי דאשלח פון ית מחת גברתי ואמחי יתך וית עמך במותא ושיציאת מן ארעא:

רש"י

(יד) אֵת כָּל מַגִּפְתֵי, לְמַדְנֹו מִכָּאן שְׁמִכַּת בְּכוּרוֹת [נ"א: בְּצֻרָת. נ"א: בְּכוּרוֹת] שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְּכוֹת:

(טו) כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֶת יָדֵי וְגו', כִּי אֱלוֹ רְצִיטִי, כְּשֶׁהִיָּתָה יָדֵי בְּמִקְנֶךָ שֶׁהַכִּיתִים בַּדָּבָר, שְׁלַחְתִּיָּה וְהַכִּיתִי אוֹתְךָ וְאֶת עַמְּךָ
עַם הַבְּהֵמוֹת. וַתִּכְחַד מִן הָאָרֶץ, אֲבָל "בַּעֲבוּר זֹאת הֵעֲמַדְתִּיךָ וְגו'":

טו ואולם בעבור זאת העמדתיד בעבור הראתך את-כחי ולמען ספר שמי בכל-הארץ:
ואולם בעבור זאת העמדתיד בעבור הראתך את-כחי ולמען ספר שמי בכל-הארץ:
וברים בדיל דא קימתך בדיל לאחזיותך ית חילי ובדיל דיהון משתען גבורת שמי בכל ארעא: **שביעי**